

यानिमानाश्रिताऽकार्षीं विप्रियं सुमहन्मम । एष तानद्य वै सर्वान्दनिश्यामि त्वया सह । ५८८०
 एवमुक्त्वा हिडिम्बां स हिडिम्बा लोहितेक्षणः । वधायाभिपपातैनान् दन्तैर्दन्तानुपस्पृशन् ।
 तमापतन्तं संप्रेक्ष्य भीमः प्रहरतांवरः । भर्त्सयामास तेजस्वी तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत् ।
 वैशम्पायन उवाच ॥ भीमसेनस्तु तं दृष्ट्वा राक्षसं प्रहसन्निव । भगिनीं प्रति संक्रुद्धमिदं वचनब्रवीत् ।
 किन्ते हिडिम्ब एतैर्वा सुखमुप्तैः प्रबोधितैः । मामासादय दुर्वुद्धे तरसा त्वं नराशन ।
 मय्येव प्रहरर्हि त्वं न स्त्रियं हन्तुमर्हसि । विशेषतोऽनपकृते परेणापकृते सति । ५८८५
 नहोयं स्ववशा बाला कामयत्ययमामिह । चोदितेषा ह्यनङ्गेन शरीरान्तरचारिणा ।
 भगिनी तव दुष्टेन रक्षसां वै यशोहर । तन्नियोगेन चैवेयं रूपं मम समोदय च ।
 कामयत्यय मां भीरुत्ववनेषाऽपराध्यति । अनङ्गेन कृते दोषे नेमां गर्हितुमर्हसि ।
 मयि तिष्ठति दुष्टात्मन्नस्त्रियं हन्तुमर्हसि । सङ्गच्छस्व मया सार्द्धमेकैकेनो नराशन ।
 अहमेको नयिष्यामि त्वामद्य यमसादनं । अद्य मद्बलनिष्पिष्टं शिरो राक्षस दीर्यतां । ५८९०
 कुञ्जरस्येव पादेन विनिष्पिष्टं बलीयसः । अद्य गात्राणि ते कङ्काः श्येना गोमायवस्तथा ।
 कर्धन्तु भुवि संहृष्टा निहतस्य मया मृधे । क्षणेनाद्य करिष्येऽहमिदं वनमराक्षसं । पुरा यदूषितं नित्यं त्वया भक्षयता नरान् ।
 अद्य त्वां भगिनी रक्षः कथ्यमाणं मयाऽसकृत् । द्रव्यत्यद्वि प्रतीकाशं सिंहेनेव महादिपं ।
 निरावाधास्त्वयि हते मया राक्षसपांसन । वनमेतच्चरिष्यन्ति पुरुषा वनचारिणः ।
 हिडिम्ब उवाच ॥ गर्जितेन वृथा किं ते कथ्यतेन च मानुष । कृतैतत्कर्मणा सर्वं कथ्येया माचिरं कृथाः । ५८९५
 बलिनं मन्यसे यच्चाप्यात्मानं सपराक्रमं । ज्ञास्यस्यद्य समागम्य मयात्मानं बलाधिकं ।
 न तावदेतान् हिंसिष्ये स्वपन्थेन यथा सुखं । एष त्वामेव दुर्वुद्धे निहन्म्यद्याप्रियम्बदं ।
 पीत्वा तवासृग्गात्रेभ्यस्ततः पश्चादिमानपि । हनिष्यामि ततः पश्चादिमां विप्रियकारिणीं ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो बाहुं प्रगृह्य पुरुषादकः । अभ्यद्रवत संक्रुद्धो भीमसेनमरिन्दमं ।
 तस्याभिद्रवतस्त्रुणं भीमो भीमपराक्रमः । वेगेन प्रहितं बाहुं निजग्राह हसन्निव । ९०००
 निगृह्य तं बलाद्भीमो विस्फुरन्तं चकर्ष ह । तस्माद्देशाद्धनूथ्यष्टौ सिंहः क्षुद्रमृगं यथा ।
 ततः स राक्षसः क्रुद्धः पाण्डवेन बलादितः । भीमसेनं समालिङ्ग्य व्यनदद्भैरवं रवं ।
 पुनर्भीमो बलादेन विचकर्ष महाबलः । मा शब्दः सुखमुपानां भ्रातृणां मे भवेदिति ।
 अन्योन्यं तौ समासाद्य विचकर्षतुरोजसा । हिडिम्बा भीमसेनश्च विक्रमं चक्रतुः परं ।
 वभञ्जतुस्तदा दृष्ट्वा क्षताश्चाकर्षतुस्तदा । मत्ताविव च संरब्धौ वारणौ पृष्टिहायनौ । ९००५
 तयोः शब्देन महता विबुद्धास्ते नरर्षभाः । सहमात्रा च ददृशुर्हिडिम्बामगतः स्थितां ।
 इत्यादिपर्वणि हिडिम्बवधपर्वणि हिडिम्बभीमयुद्धे त्रयःपञ्चाशदधिकशतोऽध्यायः ॥ १५३ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ प्रबुद्धा स्ते हिडिम्बाया रूपं दृष्ट्वाऽतिमानुषं । विस्मिताः पुरुषव्याघ्रा बभूवुः पृथया सह ।
 ततः कुन्ती समीक्ष्यतां विस्मिता रूपसम्पदा । उवाच मधुरं वाक्यं सान्त्वपूर्वमिदं शनैः ।